Блага вест се възвестява днес на вси,
Исус търси грешниците да спаси,
Своето сърце широко отвори
На Исуса - от греха да те спаси.

ГРЕШНИК ЛИ СЪМ ИЛИ НЕ?

В началото, когато Бог създал човека по свой образ и свое подобие, не е било така, както е днес. Адам и Ева били много близо до Бога и Той е бил близо до тях. В краткия земен живот няма нищо по-хубаво от това да си близо до Бога и Неговият мир да е в душата ти. Днес хората много страдат от липсата на мир в техните души, в семействата им и в отношенията между съседите, а в по-широк мащаб между родове, племена и народи. Мирът е оскъден. Полагат се много усилия с цел да бъде опазен, обаче безуспешно. Коя е причината? Има отговор на Бога, който най-добре познава тайните на човешката душа и всички проблеми, свързани със земиния живот. Господ казва: "НЯМА МИР ЗА НЕЧЕСТИВИЯ". За човека мирът е елемент от щастието. Още от неговото рождение, родителите му се грижат за да му създадат условия за щастлив живот и правят това до деня, когато той стане годен сам да се грижи за себе си. И накрая човек идва до същия извод, до който е стигнал цар Соломон: "Суета на суетите, всичко е суета и гонене на вятъра". Добрите намерения, изградени върху пясъчна основа, също са губене на време и водят до разочарования и големи щети. Който си губи времето, той си губи живота. Цени времето, защото времето е живот, не го

разпилявай! Ако твоите усилия за изграждане на мирен и щастлив живот са безрезултатни, търсиш ли причината? Уверени сме, че има много причини, но къде и кои са те? Правилният извод ще ни помогне да открием тайната на злочестината, която ни преследва през целия земен живот. А човекът, като че ли не иска да разбере, нито да приеме, че неуспехът се корени не в социалните условия за живот, а в неговото душевно състояние и в отношението му към Бога. Ако си честен и откровен спрямо себе си, отговори защо не обичаш Бога, пордаи какво си враждебен към Него и не искаш да чуеш нито дума за Него? Причината за това твое отношение е загнездена дълбоко в душата ти. Може би не си мислил, а и не желаеш да мислиш, защото такива размишления ще нарушат твоето привидно спокойствие, пък и толкова много проблеми те вълнуват, а и нямаш време за това. В този свят човекът е пътник. Всяка секунда от времето е крачка напред по житейския път. Пътят свършва, краят е някъде наблизо. Спри се за малко, погледни в миналото си и прецени какво си придобил и какво си изгубил на своето духовно поприще. Издигнал ли си се над тинята на сладострастието на грешните навици? Съдържанието на греховния живот е известно: безсмислие, сластолюбие, тщестлавие, непокорство, измамничество, робуване на разни страсти и удоволствия, живееш в злоба и завист, омразни сме и се мразим един друг и т.н. Ако това е всекидневното съдържание на живота, какво добро може да се очаква? Трънката няма да роди грозде. Бог казва: Това е грехът в твоето

естество. Затова няма мир и добро. А кой своите прегрешения? Признанието е нежелано, а примирението е приемливо. И така, с примирение без избавление свършваме пътя си в мрак. А после какво ще бъде?

Има ли надещда за добро, за мир и любов, доминираща в сърцето ти, даваща щастие в живота ти? За такава възможност искам да говоря. Това е светлият път на истината, където няма мрак и греховна безнадеждност. Ако човек е открил източника на живота, той е намерил доброто, мъдростта и разума, там безумието щняма място. При изворите на живота има нещо повече от земно щастие, а то е блаженството на вечния живот, където няма грях, там има чистота, вярност, любов, мир и радост. Това място е в ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА.

Искам да ви разкажа за Него. Кой е Той? Ще ви дам извадки от свещените книги (Библията).

"И като се кръсти, Исус веднага излезе от водата; и, ето, отвориха му се небесата и видя, че Божият Дух слиза като гълъб и се спуска на Него; и ето глас от небесата, който казваше: Този е възлюбеният Ми Син, в Когото е Моето благоволение" (Мат. 3 : 16-17).

ОТКЪДЕ Е ДОШЪЛ?

"Защото слязох от небето не Моята воля да върша, а волята на Този, Който Ме е изпратил" (Йоан 6 : 38).

"Излязох от Отца и дойдох на света; и пак напускам света и отивам при Отца"(Йоан 16 : 28).

ЗАЩО Е ДОШЪЛ?

"Понеже Бог не е пратил Сина Си на света, за да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него"(Йоан 3 : 17).

Аз дойдох като Светлината на света, за да не остане в тъмнина никой, който вярва в Мен... защото не дойдох да съдя света, но да спася света (Йоан 12 : 46-47).

Бог...изпрати Своя Син в плът, подобна на греховната плът, и в жертва за грях, и осъди греха в плътта (Римл. 8 : 3).

Защото със смъртта, с която умря, Той умря за греха веднъж за винаги...(Римл. 6 : 10).

Но Бог показва Своята любов към нас в това, че когато още бяхме грешници, Христос умря за нас(Римл 5 : 8).

Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот (Йоан 3 : 16).

Исус им отговори: Аз съм хлябът на живота; който дойде при Мене, никога няма да огладнее, и който вярва в Мене, никога няма да ожаднее (Йоан 6 : 35).

...ако яде някой от този хляб, ще живее до века...(Йоан 6 : 51).

Защото това е волята на Моя Отец: всеки, който види Сина и повярва в Него, да има вечен живот и Аз да го възкреся в последния ден (Йоан 6 : 40).

От тези цитати разбираме, че Исус е Син Божи, който изхожда от вечния Бог и е едно цяло с Него. Исус е всемогъщ и вечен, както е самият Бог Отец, и е дошъл на този грешен свят с единствената задача, възложена му от Бога Отца, да принесе себе си в изкупителна жертва за греховете на света. Целта на тази жертва е заместителна, в смисъл, че наказанието, което всеки човек трябва да понесе заради личните си грехове, се приема от Исуса, за да бъдат удовлетворени Божията правда и Божието правосъдие. Ето как пророк Исая пише за това: *"Той наистина понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари; а ние Го счетохме за ударен, поразен от Бога и наскърбен. Но той беше наранен поради нашите престъпления, беше бит поради нашите беззакония; върху Него дойде наказанието, докарващо нашия мир, и с Неговите рани ние се изцелихме ... (Той) беше изтръгнат отсред земята на живите поради престъплението на Моя народ, върху който трябваше да падне ударът"(Исая 53:4-8).*

Божият Син умря на Голгота невинен. Той нямаше грях, а биде натоварен с престъпленията на целия свят. Йоан Кръстител, като видя, че Исус идвакъм него, извика: *"Ето Божият Агнец, който поема греха на света!"(Йоана 1:29).*

"И така, взеха Исус; и Той, като носеше сам кръста Си,излезе; и дойде на мястото, наречено... Голгота, където Го разпънаха..."(Йоан 19:17-18).

"А беше вече около вестия час и тъмнина покриваше цялата земя до деветия час, като слънцето

потъмня; и завесата на храма се раздра през средата от горе до долу. И Исус извика със силен глас и каза: Отче, в Твойте ръце предавам духа си. И като каза това, издъхна."(Лука 23:44-46).

"Обаче един от войниците прободе с копие ребрата Му; и веднага изтече кръв и вода. И този, който видя, свидетелства за това; и неговото свидетелство е вярно; и той знае, че говори истината за да повярвате и вие"(Йоан 19:34-35).

"И така, взеха тялото на Исус и Го обвиха в плащеници с ароматите...И там положиха Исус... -нов гроб, в който още никой не бе полаган...защото гробът беше наблизо"(Йоан 19:40-42).

Смъртта на Исуса, Божия Син, е първият етап *от спасителния Божи план. Както е писано, "...за да унищожи чрез смъртта този, който има власт т.е. дявола"(Евр. 2:14*). И още - *"И в жертва за грях, и осъди греха в плътта"(Римл. 8:3). "Защото със смъртта, с която умря, Той умря за греха веднъж завинаги... Да не царува грехът във вашето смъртно тяло, за да не се покорявате на неговите страсти "(Римл. 6:10, 12).*

Грехът е власт, която те подчинява на различни страсти и удоволствия и те свлича в калта на безумието и неверието спрямо Бога... Пролятата на кръста кръв на Исуса очиства грешика от всеки грях и го освобождава от греховната власт. Неговата вина се опрощава, за да живеем нов, угоден на Бога живот.

Втория етап от спасителното дело на Исуса е неговото оживяване, т.е. възкресяването му.

Ето няколко цитата:

А в първия ден на седмицата, сутринта рано, жените дойдоха на гроба... и намериха камъка отвален от гроба. И като влязоха, не намериха тялото на Господа Исуса. А докато бяха в недоумение за това, ето, пред тях застанаха двама мъже с ослепително облекло ... а мъжете им казаха: Защо търсите Живия между мъртвите? Няма го тук, но възкръсна(Лука 24:1-6).

"Братя, напомням ви благовестието, което ви проповядвах... чрез което се и спасявате... че Христос умря за греховете ни според Писанията... че се яви на Кифа, после на дванадесетте, че след това се яви на повече от петстотин братя наведнъж."... и още на мнозина други. *(I Коринт. 15:1-9).*

"...като им се явяваше в продължение на четиридесет дни и им говореше за Божието царство... И като каза това и те Го гледаха, Той се възнесе и облак Го подхвана и скри от погледа им. И като се взираха към небето, когато се възнасяше, ето, двама мъже в бели дрехи застанаха до тях, и казаха: Галилеяни, защо стоите и гледате към небето? Този Исус, Който се възнесе от вас на небето, ще дойде така, както Го видяхте да отива на небето" (Деян. 1:3, 9-11).

"А Стефан, изпълнен със Святия Дух, погледна към небето и видя Божията слава и Исус стоящ отдясно на Бога, и каза: Ето, виждам небесата отворени и Човешкия Син, Който стои отдясно на Бога"(Деян. 7:55-56).

Дотук се описват събитията, станалис личността Исус Христос, за да спаси грешниците от греха и гнева на всемогъщия Бог. Божият гняв идва, за да накаже, заради направените от тях грехове, човеци, които не са се покаяли за беззаконията и неверието си спрямо Бога, не са потърсили прошка чрез пролятата кръв на Исуса. Само тази жертва изкупва нашата вина към Бога, само тя се приема от Всемогъщия.

Когато апостол Петър провъзгласяваше на човеците, които го слушаха, вестта за смъртта и възкре*сението на Исуса Христа, те го попитаха: "Какво да сторим, братя, за да се спасим?"* А Петър им рече: *"Покайте се и всеки от вас нека се кръсти в името на Исус Христос за прощение на греховете ви; и щеприемете този дар, Святия Дух"(Деян. 2:37, 38).*

Дотук пояснихме:

1. Човек е грешен още от рождението си и като живеещ в греха е виновен пред Бога и присъдата ще бъде вечна гибел (повече подробности са изложени в Библията).

2. Божията милост към човека е възможност за него да се примири с Бога чрез Исуса Христа, за да бъде спасен, така той ще избегне вечното осъждение.

Сега предстои да разгледаме следващата точка.

3. Какво да сторя за да се спася?

Древният пророк Михей е казал: *“С какво да дойда пред Господа и да се поклоня пред Всемогъщия Бог? (*за омилостивяване на душата си*) Ще благоволи ли Господ в хиляди овни или в десетки хиляди реки от масло? Да дам ли първородния си за престъплението си, плода на утробата си - за греха на душата си?”(Михей 6:6-7).*

Тук въпросът остава открит - какво трябва да се направи за изкуплението на душата? *“Затова Христос, като влиза в света, казва: ‘Жертва и принос не си поискал, но си Ми приготвил тяло; всеизгаряния и приноси за грях не са Ти угодни. Тогава казах: Ето, дойдох да изпълня Твоята воля, о, Боже.’”(Евр. 10:5-7).* От това следва: *“Защото по благодат сте спасени чрез вяра, не чрез праведни дела, които ние сме сторили, но по своята милост чрез окъпването, сиреч НОВОРОЖДЕНИЕТО и осиновяването на Свярия Дух, който се изля обилно върху нас чрез Исуса Христа, нашия Спасител, та, оправдани чрез Неговата благодат, да станем, според надеждата, наследници на вечния живот”(Тита 3:5-7), (Ефес. 2:8).* Бог чрез Исуса Христа е направил всичко потребно за нашето избавление. Първата наша стъпка към Бога е ВЯРАТА в Исуса Христа, във всичко писано за Него в Божието слово. Втората стъпка, която ни приближава към Исуса, е ПОКАЯНИЕТО за сторените грехове. Покаянието е осъзнаване на греховността и вината спрямо Бога и чувството за Божието величие и своята нищожност, придружени със смирена МОЛИТВА: *Господи, прости ми!* Сам Господ Исус на кръста изрече думите на молитвата към Отца: *“Отче,*

прости им!" Прошката идва от Бога чрез ходатайство на Исуса и, когато бъдеш простен, ти ще знаеш това. За яснота е необходимо да отбележа, че увереността, че твоите грехове са простени, идва не от умозаключения в комбинация със стихове от Библията, с което се стараеш да си втълпиш, че вече си простен и спасен. Защото така е писано в Библията, това принадлежи изключително на Святия Дух, който единствено има право и сила да те освободи от властта на греха и да те увери, че си простен и спасен, както е казано от апостол Павел: *"Защото законът на животворящия дух ме освободи в Христос Исус от закона на греха и на смъртта"(Римл. 8:2). "Така самият Дух свидетелства заедно с нашия дух, че сме Божии чеда"(Римл. 8:16).*

Това действие на Святия Дух се нарича НОВОРОЖДЕНИЕ и е самостоятелен акт на Бога. Както казва апостол Йоан, *"...те се родиха от Бога"(Йоан 1:12).* Щом е раждане от Бога, изключени са всякакви човешки нравствени дела. По този въпрос трябва да бъдем наясно, за да не се заблуждаваме. Верният резултат от действието на Святия Дух е, че сме ново създание в Исуса Христа, изпълнени с *"плодът на Духа: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милосърдие, вярност, кротост, себеубождание, плътта е разпната заедно със страстите й"(Гал. 5:22-24).* Новорождението променя състоянието ти - от зло става добро. Както е писано, *"...този мой син беше мъртъв и оживя, изгубен беше и се намери"(Лука 15:24).*

Поради това, че времето е към своя край и че е близо пришествието на Христа, което ще затвори вратата на всяка възможност да се спасиш, не отлагай спасението си за утрешния ден, ела при Христа сега, чуй Неговия глас и ще намериш покой за душата си. Краят на това слово е: КОЙТО ИМА УШИ ДА СЛУША, НЕКА СЛУША. Ако си в състояние да разбираш думите на живота, ще познаеш тайните на Божията премъдрост и ЛЮБОВТА на Бога към теб.

Георги РЪСОВСКИ

"Чрез един човек грехът влезе в света и чрез греха смъртта, и по този начин смъртта мина във всички човеци, понеже всички съгрешиха. " *Римляните 5:12*

ГРЕХЪТ

Човекът много рядко употребява думата "грях", макар че грехът реално присъствува в почти всички негови изяви - мисли, желания, дела. Тази дума е нежелана поради това, че напомня за вина и съд. Оттук произхожда и раегирането - този, на когото сме казали: "Ти си грешник", веднага се защитава - казва, че не е убил, не е откраднал, никого не е измамил, следователно не е грешник. Трябва да се поясни - човек е грешник не защото е извършил много или малко грехове, а защото се е родил грешен - естеството му е грешно и впоследствие то множи греховете. Както посятата в пръстта семка пониква и ражда много такива плодове, каквато е тя, така и грехът е семка, посята в човешкото тяло. Едновременно с новороденото и семката "грях" расте и се размножава, докато дойде смъртта, защото смъртта е последица от греха. Ако някой твърди, че е безгрешен, той няма да умре - вечно ще живее. А щом умира, значи е грешник. Гробищата са доказателство, че хората са грешни.

Темата за греха е много по-актуална от всяка друга тема. Грехът е вплетен в живота ни, той е навсякъде и винаги, затова неговата същност ще бъде предмет на нашите размишления.

Всички ние знаем за Адам и Ева, знаем, че те са съгрешили в рая. За тази трагедия няма да говорим подробно. За да се разбере същината на греха, ще бъде необходимо да се отбележат само няколко основни моменти от тази случка. Това бе в началото, когато Бог - Творецът на целия свят - създал човека по свой образ и подобие отделно от всички други живи същества и го поставил господар на цялата земя - личност, с която Той може да разговаря, която може да мисли, да възприема, да твори и да му служи, т.е. Негов пълноценен събеседник. Тази способност другите живи същества не са имали.

Човекът е създаден в този си вид според тайно намерение, което Бог бе запланувал в себе си. В изпълнение на своето намерение и на работата, която предстоеше да върши, Господ засели човека в едемската градина, за да я обработва и да я пази, и му каза, че може да яде от плодовете на всички дървета, само от плодовете на дървото за познаване доброто и злото, да не яде, защото, "в който ден ядеш непременно ще умреш".

От всичко това проличават грижовността, благостта и добронамерението на Бога.

"Законът Господен е съвършен... отсъжданията Господни са истинни и без изключение справедливи. В опазването им има голяма награда" (Псал. 19:7-11).

Тогава чрез змията, дяволът подмами Ева с ласкателни думи и й каза: *"Няма да умрете. Но Бог знае, че*

в деня, когато ядете от него (дървото)ще ви се отворят очите и ще бъдете като Бога, да познавате доброто и злото" (Бит. 3:4-5).

Ева се усъмни в Божиите думи, повярва на лъжата на дявола, яде от плода на дървото и даде на Адам, та и той яде. Така нарушиха Божията заповед и това бе грехът им. В резултат се отвориха очите им и те придобиха познания за неща, които дотогава не съзнаваха, т.е. тяхното състояние се промени. В тях дойде страхът и те се скриха от Бога. Новото им състояние ги подтикна да се самооправдават и да обвиняват другите. Грехът като вирус влезе в тяхното естество и те станаха смъртни.

Какви бяха последиците от всичко това? Бог се огорчи от постъпката на човека, от неверността му, изпъди го от рая, прокле земята и змията и му рече: "Пръст си и в пръстта ще се върнеш". А това значи смърт. Така дяволът постига две цели: попречи на Бога да изпълни своите намерения спрямо човека и установи властта си върху човека и цялата земя.

Непослушанието докара греха, а греха - смъртта. Семката на греха покълна в новата почва, пусна корени в сърцето на човека и даде плодове: Каин , първородния син на Адам и Ева, уби своя по-млад брат Авел. Кръвта на праведния Авел обагри чистата земя. Земята се смути от това ужасно убийство. Кръвта на Авел викна към Бога, който единствен може да наказва и да търси отговорност от грешника. Възмездието не закъсня. *"И Господ каза на Кайн: 'Къде е брат ти Авел? Какво си направил? Братовата ти кръв вика към Мене от земята.'" (Бит. 4:9-10).*

Колко много кръв е пролята, пролива се и днес! Тя вика към Бога за възмездие. Бог пита всеки човек: "Какво вършиш? Знай, иде съд - Бог е съдия."

Чухме повестта за печалното начало. А кой ли ще може да изрази всичкото зло до днес? Както червеят в ябълката се стреми към сърцевината, където е семката, т.е. животът, така грехът обладава човешката душа, за да я погуби. Трябва да чуем какво казва Бог чрез Исуса и пророците за състоянието на човека-грешник: *"От сърцето на човеците, излизат зли помисли, блудства, кражби, убийства, прелюбодейства, користолюбие, нечестие, коварство, сладострастие, лукаво око, хулене, гордост, безумство. Всички тези зли неща излизат отвътре и оскверняват човека." (Марк 7:21-23).*

Ето как апостол Павел описва грешния човек преди неговото спасяване от греха: *"И ние някога бяхме неразумни, непокорни, измамвани и поробени от най-различни страсти и удоволствия и като живеехме в злоба и завист, бяхме отвратителни и се мразехме един друг." (Тит 3:3).*

Сега следват думите на Бога: *"Сърцето е измамливо повече от всичко и е страшно болно; кой може да го познае? Аз, Господ, изпитвам сърцето, опитвам вътрешностите, за да въздам на всеки според постъпките му и според плода на делата му." (Йер. 17:9-10). "Защото ще излея върху тях собственото им зло, ще си спомня беззаконието им и ще накажа греховете им." (Йер. 14:10-16).* Тези цитати сочат колко зле е изпаднал човекът под въздействието на греха.

А сега пред нас стои въпросът можем ли, като сме потънали изцяло в тая тиня на греха, да се отървем от присъдата, която Бог, праведния съдия, ще произнесе. В книгата на Иов четем: *“Но как ще се оправдае човек пред Бога? Ако поиска да се съди с Него, не може да му отговори за едно от хиляда. Мъдро сърце и мощна сила има Бог.” (Иов 9:2-4).*

А Мойсей казва:

“От века и до века ти си Бог.
Обръщаш човека на пръст и казваш:
Върнете се, човешки чада...
Като с порой ги заливаш; те стават като
сън; заран са като трева, която пораства;
заран цъфти и пораства;
вечер се окосява и изсъхва...
Положил ли си беззаконията ни пред себе си.
Скришните ни грехове в светлината на лицето Си.
Понеже всичките ни дни преминават с гнева Ти.
Свършваме годините си като въздишка.”
(Псалом 90).

А сега *“Кой съзнава своите прегрешения?” (Псалом 19:12).*

Може ли човек да осъзнае колко голям грешник е? Във връзка с този въпрос ще цитирам апостол Павел: *“бяхте мъртви чрез вашите престъпления и грехове” (Ефес. 2:1).*

Когато някой умре, няма никаква надежда сам да се съживи.

Чрез греха дяволът е успял да помрачи и обезсили душата на човека до такава степен, че, за да настъпи промяна в тази ситуация, ще бъде необходима външна намеса, т.е. трябва да дойде помощ от другаде.

Тази помощ може да дойде само от всемогъщия Бог. Тук е уместно да се отбележи какво Бог е направил, за да спаси грешника от греховете и последиците им. В Библията се казва, че Бог е пожертвал своя единствен възлюбен син Исуса Христа за изкупуване на греховете на всеки човек, който вярва в Божия син. Това е изразено още така: *"Истинската светлина, която осветява всеки човек, идваше на света." (Йоан 1:9). "Той беше в света; и светът чрез Него стана, но светът не Го позна." (Йоан 1:10).*

Защо светът не пожела да се възползва от Неговата светлина, от която всяка душа има нужда? Помръченото му съзнание, че е грешник и погиващ, му попречиха да се спаси като отиде при Исуса-Спасителя на света. По този въпрос исус каза: *"Човеците обикнаха тъмнината повече от Светлината, защото делата им бяха зли. Понеже всеки, който върши зло, мрази Светлината и не отива към Светлината, да не би да се открият делата му" (Йоан 3:19-20).*

Това отрицателно отношение на грешника към Божието действие за спасяване на душата му е уникален парадокс, безразсъдно отношение на човека към собствената му съдба, което довежда до вечна смърт. Грехът помрачил съзнанието на човека до такава степен, че той в готов да умре в греховете си, вместо да живее вечно в доброто, което Бог му дава даром.

Това са тези, които непрекъснато се убиват с цигари, алкохол, наркотици, страсти и безумства. Те умират в насладата, която им дава грехът. Вирусът на СПИН-а убива тялото, а грехът убива не само тялото, но и душата и духа.

Грешният човек може да бъде спасен. Бог призовава: *"Към мене погледнете и спасени бъдете..."*

А Исус кани: *"Елате при Мене, всички отрудени и обременени, и ще намерите покой а душата си" (Мат. 11:28-29).*

Затова, драги читателю, ние те умоляваме от Христова страна да се примириш с Бога, чрез Христа. Исус е единственият ходатай на човека пред праведния и свят Бог. Пролятата на Голгота кръв на Спасителя е единствената и пълна цена за твоето изкупление и за опрощаването на твоите грехове. Толкова е скъп откупът за душата ти. Твоите добри дела нямат никаква стойност. Опрощаването се дължи не на твои заслуги, а на любовта и милостта на Бога. Покай се за греховете си и повярвай, че Исус Христос е Божият син, който умря на Голгота вместо теб, и ще се спасиш. Ти имаш нужда да бъдеш спасен от вечната смърт на идещия Божи съд. Милостта Божия е отворена врата за теб, за да влзнеш във вечния живот. Знай и не забравяй - ИСУС ТЪРСИ ГРЕШНИЦИТЕ НА СПАСИ!

Георги РЪСОВСКИ